Coleopterologiska notiser.

Av

Axel Frisendahl. †.

Jag har haft den utmärkta förmånen att få några skalbaggar bestämda av Bergmester TH. MÜNSTER, Kristiania. I en liten sändning, som nyligen återfåtts, fanns så pass mycket nytt för svenska faunan, att jag här samlar de intressantare formerna i en liten uppsats.

Quedius fulvicollis STEPH. Denna art torde vara ganska allmän. Jag har några ex. från Storlien, och i Ragunda tycks den vara allmänt utbredd i sumpmarkerna. Men den har väl av svenska entomologer förblandats med de närstående arterna, *boops* och *attenuatus*.

Utbredd i Norge och över hela Finland.

Stenus coarcticollis EPP.[1] MÜNSTER har påvisat, att alla norska ex. av *Erichsoni* äro *coarcticollis*. Då jag hade ett ex. härifrån Ragunda, som blivit mig namnsatt till *Erichsoni*, sände jag det för bestämning till Bergmester MÜNSTER, vilken bestämde den till *coarcticollis*. Det är således troligt, att även de svenska *Erichsoni* äro *coarcticollis*.

Oxypoda Skalitzkyi BERNH. Några ex. tagna i Ragunda juni—juli 1918.

Denna jämförelsevis nybeskrivna art är utbredd över hela Norge, och troligen torde förhållandet vara detsamma

[1] Betraktas av REITTER (Cat. Col. Europ. Ed. 2, 1906) som var. av ***montivagus*** HEER. Är förut känd från de mellaneuropeiska alptrakterna.

Red.

hos oss. BERNHAUER påpekar i sin Fauna, att alla *Oxypoda induta* från Skandinavien äro *Skalitzkyi*.

Oxypoda funebris KRAATZ. Denna art är ej sällsynt tillsammans med *procerula* MANNH. i sumptrakterna kring Skogstorpet i Ragunda. Egentligen är den redan offentliggjord från Sverige (Närke, ANTON JANSSON), men enligt meddelande i brev är uppgiften, som stödde sig på REITTER's bestämning, felaktig.

Atheta alpestris HEER. Från Storlien, där jag under en dags uppehåll den 7 sept. 1915 var i tillfälle att sålla en liten stund i omedelbar närhet av järnvägsstationen, medfördes ett ex. av denna art.

Den tillhör naturligtvis hela Sveriges fjälltrakter, eftersom den väster om Kölen är utbredd från söder till nord.

Tachyporus pulchellus MANNH. Denna art är ej sällsynt i sumptrakterna i Ragunda. Jag har tagit den aug.—sept. 1915—1918 allmänt kring Skogstorpet.

Den är vitt utbredd i Norge och Finland, och detsamma torde förhållandet vara hos oss.

Tachinus Münsteri LUZE. Av denna vackra art, som hittills förelegat blott i ett fåtal ex. från Norge, togs i rutten svamp i slutet av aug. till början av sept. 1918 vid Skogstorpet i Ragunda ett 60-tal exemplar.

Med avseende på könskaraktärerna synes arten variera högst betydligt, i synnerhet ♀. Skåran i 8. ryggsegmentets mittstycke är ibland lika djup som sidoskårorna, ibland blott hälften, ibland utgöres den blott av en liten utskärning bildande två små korta taggar. Dessa senare ex. stämma således med den östsibiriska arten *elegans* EPP.

Bland materialet fanns även en ♂, där 8. ryggsegmentets mittstycke bildar tydliga vinklar med sidostyckena. I övrigt liknade den fullkomligt de andra exemplaren. Detta ex. skulle således även vara en *elegans* EPP.

I en not i sin beskrivning framhåller LUZE dessa arters stora likhet med varandra samt möjligheten av gemen-

sam härkomst. Troligen äro de former av samma art. Punktur och mikroskulptur äro ock föga olika.

Mycetoporus Bauduerí REY. Ett exemplar har jag från Enafors i västra Jämtlands fjälltrakter, där jag erhöll det ur sållgods från en liten bäck i närheten av stationen, i början av sept. 1915.

Den är förut tagen i våra båda grannländer.

Lesteva monticola KIESW. Vid Storlien togs ett individ tillsammans med *Atheta alpestris* i sept. 1915.

Denna art var först känd endast från Mellaneuropas fjälltrakter, men den är även utbredd över hela Norges högland, och hos oss torde den även från högfjällen gå ned till boreala nejder.

Megarthrus Sahlbergi MÜNSTER. (Nyt Magazin for Naturvidenskaberne, Kristiania 1912.) Av denna lilla *Megarthrus*, som efter MÜNSTER's undersökningar är en god art, fick jag ett ex. i rutten svamp vid Skogstorpet $^{13}/_{9}$ 1918.

Den är funnen i Finland saint nordligaste Norge, och dess förekomst så långt mot väster och söder är således rätt egendomlig.

Byrrhus arietinus STEFF. Från åren 1906—1907 har jag flera exemplar från Boback, Ragunda.

Den är funnen i Norge och Finland.

Othoperus punctulatus REITT. I Hammaren togs ett ex. 1918, och den 12 juni 1918 fann jag tre exemplar under ruttnande granris vid Skogstorpet i Ragunda.

Tagen i södra Finland samt flerstädes i södra Norge.

Colon appendiculatum var. **subinerme** J. SAHLB. Ett ex. från Skogstorpet juni 1915 och 1 juli 1918 tillhöra denna varietet, som visst hittills endast varit känd från Finland.

Phyllodrepa linearis ZETT ab. **scabriuscula** KR. Huvudformen *linearis* förekom rätt allmänt flygande i solnedgången vid sågverken i Boback och Hammarstrand. Annorstädes har jag aldrig funnit den.

På *Polyporus* har jag vid Skogstorpet 1915 och 1918 funnit ett ex. vardera gången av *scabriuscula*, som ju onekligen gör intryck av att vara egen art.[1]

Chætocnema ærosa Letzn. På Ulfóarna i Ångermanlands skärgård fann jag den 22 juli 1916 en liten jordloppa, som jag sedermera sände till Reitter för bestämning. Den återkom som *Chætocnema ærosa* Letzn. Jag har själv försökt bestämma den och kommit till samma resultat. Münster har också haft den till granskning och anser bestämningen sannolikt vara riktig.

Den är funnen i östra Finland i Karelen flerstädes, och dess förekomst hos oss är ju inte osannolik.

Exemplaret finnes hos Centralanstaltens för jordbruksförsök Entomologiska avdelning, Experimentalfältet.

Från Ragunda har jag även ett par ex. av en *Liodes (Oosphærula)*, med gula antenner, som således borde hänföras till *flavicornis* Bris, men då båda ex. äro honor, kan saken icke avgöras, förrän hanen funnits. *L. parvula* finner man då och då något enstaka exemplar av.

[1] Som sådan uppföres den även i Reitter's Cat. Col. Europ., 1906, p. 130. *Red.*